

זאב גמלי' פ"ח מהל'
גירושין הלכה ח סמוג
עשין נ טוש"ע אה"ע סימן
קלו סעיף ד:
ד [מיי' שם הי"צ טוש"ע
שם סי' קמוג סי']:

מוסף תוספות

[illegible]

אף לשמעון מהו. נראה דאף לראובן ננו מספקא ליה:
ועמדה ונישאת יזה שנאסרה ע"י **א** נמצא נח במלך.
 ווא"ת והל"א אין יישובין חלין שהרי אסורה עליו משום איסור אשת איש^ג
 ומאי שנא מדתניא בתוספתא"ע עג מנח שלח תינאי לאבא ורובין ה"ו
 עג עג מנח שלח תבעי לאבא ורובין

אִינוּ גַם חוֹשְׁשִׁין שָׁמָּה תִּבְעַל לָהֶם מִשְׁמַע
 דַּבְעָ"מ שֶׁלֹּא תִּנְשֹׂא לָהֶם אֶפְּסֵיוֹ יִישָׁאֵת
 הִ"ן גַּם אֲ וְהִכָּה אֲמָאִי הַגַּם בְּטַל וִי"ל
 הִכָּה עֲמִידָה וַיִּשְׁאֵת לֵאחֹר מִיַּת הַמַּגֵּרָשׁ
 אֶלְמֹרֶךְ וְהִכָּה ז"ל לְקֶמֶן (דב.) גְּבִי' שֶׁלֹּא
 תִּבְעַעְלִי לָהֶם וְלֹאֲבִיךְ אֵין חוֹשְׁשִׁין שָׁמָּה
 תִּבְעַל לָהֶם מִשּׁוֹם דְּלֹאֲרֹה לָהֶם אֲ הָא
 לֵאחֹר חוֹשְׁשִׁין שָׁמָּה תִּבְעַל אַע"ג דְּלֹאֲרֹה
 לוֹ נִמִּי מִשּׁוֹם אִשֵּׁת אִישׁ מִ"מ חוֹשְׁשִׁין
 שָׁמָּה תִּבְעַל לוֹ לֵאחֹר מִיַּת הַמַּגֵּרָשׁ
 וְהִיא דְּמוֹסַפְתָּא יֵשׁ לִישָׁה שֶׁלֹּא
 תִּחְלָקוּ עַל הַשָּׂם שְׁלֵנוּ דִּהָא דְקִתְנִי
 הֵתֵם עַל מִנָּה שֶׁלֹּא תִּבְעַל לָהֶם לֵאכָּא
 וְלֹאֲבִיךְ אִינוּ גַם חוֹשְׁשִׁין שָׁמָּה תִּבְעַל
 לָהֶם הֵייוּ כְּלוּמַר שֶׁאֵם נִרְאָה שֶׁתִּבְעַל
 לָהֶם שֶׁלֹּא יִהְיֶה גַם וְכֹךְ לְהַשְׁמִיעֵנוּ
 דַּבְעַל מִנָּה שֶׁלֹּא תִּנְשֹׂא כִּי אֶפְּסֵיוֹ
 יִישָׁאֵת לָהֶם הוּא גַם אִ"נ קָה מִשְׁמַע
 לָן דַּעַל מִנָּה שֶׁלֹּא תִּבְעַל לָהֶם לֵאכָּא
 וְלֹאֲבִיךְ אִינוּ בָּעֵי לְמִימַר דְּרַךְ נְשׂוּאִין י
 אֵלֶּךְ דְּרַךְ וְזֹת צַעֲלָמָה:

אִלְיָמָא בחוץ ד' אֵלֶיָּד מִיִּשְׂרָאֵל
שְׂרִי. וְעַמָּא כִּיּוֹן דְּנִשְׂאָה
זֶה שְׁהוּמָרָה לוֹ נִתְרוּקָן לוֹ כָּל הָאִישׁוֹת
וּפְקַע אִישׁוֹת שֶׁל רֵאשׁוֹן לְגַמְרִי:
כָּא

ממזרים הא למדת שאין זה כריתות דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה בהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם וק"ו מה גרושה שהיא קלה אסורה בשביל צד גירושין שבה אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש הא למדת שאין זה כריתות אמר להן רבי יהושע אין משיבין את הארי לאחר מיתה אמר רבא כולוהו אית להו פירכא לבר מדר' אלעזר בן עזריה דלית ליה פירכא תניא נמי הכי ^אר"י ויסי רואה אני את דברי ר' אלעזר בן עזריה מדברי כולן: אמר מר גענה ר"ט ואמר הרי שהלכה זו ונשאת לאחריו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה של זה עקר איהו עקר אלא מתנה לעקור דבר מן התורה מתנה מי קאמר לה לא סגי לה דלא מינסבא ליה לאחיה דההוא גברא אלא גורם לעקור דבר מן התורה גורם. אלא מעתה בת אחיו לא ישא שמא ימות בלא בנים ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה. היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא ^זמורה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה וניסת לאחר מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת גענה ר' יוסי הגלילי ואמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל והמותר מותר לכל ולא והרי תרומה וקדשים שאסורה לזה ומותרת לזה באיסור אשה קא אמרינן והרי עריות באישות קאמרינן הרי אשת איש היינו פירכא ובמאי אילימא בעל מנת הרי יהותרה אצלו בזנות אלא בחוץ גענה ר"ע ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחר מן השוק והיו לה בנים ונתארמלה או נתגרשה ועמדה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה ממזרין אי הכי ככולוהו תנאי דעלמא נמי לא תנסיב דלמא לא מקיימא ליה לתנאיה ונמצא גט בטל ובניה ממזרין היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא מודה היה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה ונשאת לאחר מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם וקל וחומר ומה גרושה שהיא קלה אסורה משום צד גירושין שבה אשת איש חמורה לא כל שכן ובמאי אילימא בעל מנת

פ' פירא. דקאמער רבא לעיל: הרי הוטרפא אללו צונוט. דהא על מנת שלא תנשאי הוא דקאמר וקי רבי יוסי הגלילי לפלוגמא דר"א הילכך פריך ליה הא שאסורה עליו לגמרי דלגביה לא איגרישה: הרי

מאי דאמר שרא. דהאי לראובן ושמעון דהדר אמר לה קודם מסירה
אף לראובן ושמעון קאמר ואינו שיו: או דלמא. האי לראובן ושמעון
דהדר קאמר חזרה היא שחזר והפך מנחו לומר לראובן ושמעון אני
ממירך לנדם ותאסרי על הכל: בעי רב אשי אף לשמעון מהו.

אמר לה חוץ מראובן ושמעון וחור
ואמר אף לשמעון מהו אם תימני
לומר היכא דחור ואמר לשמעון ולא
אמר אף דוקא לשמעון קאמר הכא
מאי כיון דאמר אף ודאי הסיירה
לשנייה דהאי אף אראובן קאי ואע"ג
דלכא הוכיח שמו: או דלמא. לשמעון
ולא לראובן ויהי אף אכולי עלמא
קאי: נענה. הריס קולו. כל עניה
הקטנה צבורה הרמס תול עיני:

הרי שהלכה זו. אחר גירושיה: וניסם לאחיו. של אותו האיש שנאסרה עליו בגירושין: עוקר דבר. ממות יבום שאסורה להתייבם לו: שאין זה כריתות. האמורה בתורה שלא אמרה תורה כריתות העוקר דבר מן התורה: הכורס צינו לצינה. והרי אחי אגידא ביה ליתאסר על אותו האיש: לא נמלא גט בטל למפרע. שהרי אמר לה על מנת שלא תנשאי לפלוני: וצניה. מן האמנעי ממרין: שאין זה כריתות. לא אמרה תורה כריתות המציא את ישראל ליד פסול: לא נמלאם לאמנה. אלל כהן זה דהא לגביה לא איגרסה: גרושה אלל כל אדם. ועל ידי כך גירושין שבה אסרה הכתוב עליו כדאמרן לעיל^ה גרושה מאישה^ה לדבדב אסורה לכהונה: וק"ו. והרי דברים ק"ו שאתה למד הימנו שלפני מיתת המגרש מהא אסורה לכל מפני כך אישות שבה. ומה. איסור גרושה שהוא קל דליתא אלל לאלו דבולא חזינו שאסורה טל רבו

זו שהיא אלמנה אללו מפני כל גירושין
שבה: **אשם איש** שהיא חמורה.
אינו דין שתאסר אלל מי ^(ט) שהתירו
אללו מפני כל אישות שבה: **אין**
משיצין את הארי לאחר מיתה.
אם היה קיים שמה יחזיר ללס
תשובה: **אין** להו פירכא. כדמפרש
ואלל לקמהי בטר שיעמל דברייקא
איבו עוקר. כלומר ובי הוא עוקר
ממש הרי נעקר מאליו בגרמתו של זה.
עוקר משמע העושה איסור בידיים
ויצומין הללו אינן מוטלין עליו
ליבמה שיהא הוא עוקרין: **בם אחיו**
לא ישא. שלא יוכל האב ליבם את
בתו: היינו פירכא. דאמר רבא
לכולהו פלוג להו פירכא: **ובמאי.** מוקי
ריט' פוגמא דר"א רובין: **אי**
בחוק מישרא שרי לה רבי אליעזר.
להתייבס לו מאחר שניקט לאחר
ונתקא מאישות הראשון לגמרי:
אלא צעל מנפ. מוקי לה דכיון
דנתנא הוא ולא איתקיים נמצא גט
בטל למפרע וקיימא בזאת אשם
איש: תרומה וקדשים. אסורין
לישראל ומותרין לכהנים: **עריסות.**
בתו ואחותו: **באישות קאמרין.**
למסרה ע"י תלמידין: **אשם איש.**

(א) [מוספתא פ"ז]
(ב) [בתום] אחת ר' טרפור
ורבי יוסי הגלילי ור"א
בן עזריה ור"י ור"י
מוספתא פ"ז מה ד"ה אמר
ר"ע ומה ששמיטא שס'
(ג) [מוספתא שס'] (ד) ע"י
מוספתא פ"ז ד"ה מודא'
(ה) שייך לקד פנ'; (ו) ע"כ
שייך לקד פנ'; (ז) דף
פ"ז (ח) ויקרא כ"א'
(ט) ז"ל סמוריה רש"י
(י) ע"י מוספתא פ"ד ה"ט
ובהיותו כח"י שס' ובמנחת
ביטורים, כ"ה כדלקמן דף
פ"ה.

גליון הש"ס

[illegible]